

væsentlig betydning, omend man ikke ønsker at fremsætte mindretalsindstilling herom.

På baggrund af et samråd med statsministeren om sikring af *kvalificerede grønlandske dommere* til lovens administration udtaltes i betænkningen „det håb, at det må lykkes at udvide den kreds af grønlandere, som det kan betros at varetage opgaver under retsvæsenet, og at der, sålænge dette ikke er sket, som hidtil af Handelen må blive set med forståelse på, at også retsvæsenet drager nytte af dygtige grønlandere under Handelen, specielt ved landsretten samt ved retterne på steder, hvor der bortset fra de under Handelen ansatte ikke findes egnede personer.“

Udvalget kunne udfra særlige grønlandske hensyn acceptere, at bestemmelsen om *alkoholmisbrug* er noget videregående end den tilsvarende danske regel.

Vedrørende § 42 om udbredelse af *kønssygdom* havde udvalget været inde på, om det burde være en betingelse for påtale, hvis den smittede var ægtefællen, at dennes begæring forelå. Dette kræves efter straffeloven, men det var, efter hvad der var oplyst, ikke tanken i de påtaleregler, som skal udfærdiges af statsministeren, at kræve ægtefællens begæring i disse tilfælde, idet udbredelse af kønssygdom efter grønlandsk opfattelse betragtes som et samfundsmæssigt onde, der da også omhandles i kapitlet om almenfarlige forbrydelser.

Et enkelt medlem af udvalget, Edel Saunte, udtrykte dog den opfattelse, at påtale ikke burde ske i det nævnte tilfælde, og rettede henstilling til statsministeren om, at påtalereglerne til sin tid må blive udformet i overensstemmelse hermed.

Ved 2. behandling redegjorde udvalgets ordfører, *K. Axel Nielsen* (S), for udvalgsarbejdet og ændringsforslagene. På grundlag af oplysninger fra Grønlandsdepartementet gav han oplysning om, i hvilke tilfælde anbringelse på danske anstalter af personer, dømt i Grønland, kunne finde sted. *Ninn-Hansen* (KF) omtalte forskellige ønsker, som fra konservativ side var fremsat under udvalgsbehandlingen uden dog at resultere i ændringsforslag. *Aksel Larsen* (DK) fremhævede, at lovens værdi beroede på, at den blev administreret af egnede dommere, og henstillede, at man uddannede nogle enkelte grønlandske jurister. Han henstillede, at revisionsbestemmelsen formuleredes således, at det sikredes, at der også i tilfælde af udskydelse af revisionen blev givet folketinget oplysning om dens virkninger. Han vendte sig imod det stillede ændringsforslag til § 4 om lovens anvendelsesområde, hvorefter det udtrykkeligt siges, at reglerne begrænses af de i folkeretten anerkendte undtagelser. Hvis det blev vedtaget, ville hans gruppe være betænkelig ved at stemme for lovforslaget i det hele taget. Han fandt det urigtigt, at loven ikke uden videre